

LỰC LƯỢNG XUNG KÍCH QUÂN ĐOÀN III

PHẦN II:

MẶT TRẬN KREK VÀ CUỘC TỬ THỦ CĂN CỨ ALPHA CỦA TĐ30 BĐQ

Nguyễn Văn Nam, K20

Sau khi rút khỏi Dambe, Lực Lượng Xung Kích Quân III, được thay đổi cho phù hợp với nhiệm vụ mới, nằm án ngữ dọc theo Quốc Lộ 7 dài khoảng trên 20 km, trải quân về phía Tây từ thành phố Suong ngược về phía Đông theo hướng Snoul, Mimot. (Cách ngã ba Krek về phía Đông 5km.)

Chiến Đoàn 5 (CĐ5) nhận lại TĐ30 BĐQ và CĐ3 nhận lại TĐ52 BĐQ. Sư Đoàn 18 và 25 Bộ Binh tăng phái cho CĐ3 mỗi đơn vị một Trung Đoàn. CĐ5 đóng căn cứ gần thành phố Suong và TĐ38 đóng tại làng Khnar cách BCH/CĐ5 khoảng 5km về hướng Tây, TĐ 30BĐQ (-1) đóng cặp hông BCH/CĐ; ĐĐ Trinh Sát được tăng phái Chi Đoàn 1/5 chiến xa (Đ/U Thân làm chi đoàn trưởng) và ĐĐ1/ 30BĐQ trách nhiệm phòng thủ BCH/ CĐ cùng pháo đội 105ly.

Thiết Đoàn 5 dưới quyền chỉ huy của Thiếu Tá Nô (thiếu chi đoàn chiến xa) và TĐ 33 BĐQ hoạt động bên ngoài. Tiếp theo CĐ5 là CĐ3 và Tr. Đ 49 SĐ25 BB (do Tr/T Thừa làm trung đoàn trưởng). Tiếp theo nữa là CĐ 333 đóng tại Chrum, gần ngã ba Krek. Cuối cùng là Tr.Đ 52/ SĐ18 (do Tr/T Nguyễn Bá Thịnh làm trung đoàn trưởng) đóng tại căn cứ Alpha, cách ngã ba Krek 5km về phía Đông.

Sau trận Dambe, LD5 BĐQ có một vài thay đổi về nhân sự. Tr/T Ngô Minh Hồng được chỉ định giữ chức vụ LDP thay thế

Tr/T Nguyễn Kim Tây nhận nhiệm vụ mới. Th/T Trang Ngọc Thịnh, TĐP lên giữ chức vụ TĐT/TĐ38 và Đ/U Hoàng Văn Trác TĐP. Th/T Hà kỳ Danh, trưởng ban 3 liên đoàn được bổ nhiệm làm TĐT/ TĐ33 BĐQ, thay thế Th/T Nguyễn Văn Thiệt đi thụ huấn khóa Bộ Binh Cao Cấp.

Tháng 5/1971, VC tung một lực hùng hậu chặn chính giữa CĐ3 và CĐ5, giữa CĐ5 và TĐ38 BĐQ. Chúng đã sử dụng các loại hỏa tiễn 107 và 122ly pháo kích nặng nề vào CĐ5 và TĐ38 BĐQ, đồng thời sử dụng đặc công và một trung đoàn bộ binh từ phía Bắc xuống, tấn công mãnh liệt TĐ38 BĐQ.

Cũng cần nói rõ, địa thế khu vực hành quân thay đổi rõ rệt từ Bắc xuống Nam. Phía Bắc QL7 là rừng cao su chen lẫn rừng chồi rậm rạp, phía Nam là rừng chồi thưa thớt chen lẫn làng mạc và cây thốt nốt, tương đối trống hơn phía Bắc. Để tránh bị thiệt hại vì đạn pháo địch, TĐT 38 quyết định cùng 2 đại đội rời căn cứ đi lưu động về phía Nam. Đ/U Trác và 2 đại đội còn lại phòng thủ giữ căn cứ. CĐ5 sử dụng Pháo Binh cơ hữu và phi cơ yểm trợ tối đa cho TĐ38, điều động Tiểu đoàn 33 từng thiết cùng Thiết Đoàn 5 (- chi đoàn CX) cố gắng vượt qua lực lượng chặn tiếp viện của địch để lên giải tỏa TĐ38. TĐ30 (-ĐĐ1) đánh giải tỏa từ phía Tây, nhằm vào “lực lượng chặn tiếp viện của VC giữa CĐ5 và CĐ3”, cùng với TrĐ 49/SĐ25 từ phía Đông tấn công sang.

VC đã dùng loa kêu gọi TĐ38 đầu hàng, nếu không chúng sẽ “dứt điểm” trong 5 ngày. Nếu không thực hiện được chúng sẽ “kéo cả trung đoàn ra đầu hàng tập thể” (miã mai). Đến ngày thứ tư, bất ngờ chúng sử dụng đến hỏa tiễn 240ly. Một quả đã rớt ngay hầm chỉ huy TĐ38 gây tử thương Đ/U Trác, hai đại đội còn lại của TĐ 38 rút khỏi căn cứ, di chuyển về phía Nam nhập chung vào Tiểu Đoàn lưu động chờ lực lượng bạn lên giải tỏa. Sau 10 ngày cả TĐ được CĐ5 giải tỏa hoàn toàn.

Sau trận Khnar, LLKK trấn đóng dọc theo quốc lộ 7 với ngã ba Krek là trung tâm, do CĐ 5 chịu trách nhiệm. Về phía

Tây là CĐ3, tiếp theo CĐ333. Phía Đông cách Krek khoảng 5km là căn cứ Alpha do Tr. Đ52/ SĐ18 trấn giữ. Quân đoàn thiết lập thêm căn cứ C (do một tiểu đoàn thuộc SĐ25 trấn giữ) nằm giữa Xa Mát (căn cứ Pace do Pháo Đội 175 lỵ Hoa Kỳ trấn đóng) và ngã ba Krek; căn cứ Hưng Đạo (do TĐ thuộc SĐ25 trấn giữ) nằm giữa căn cứ Pace và căn cứ Thiện Ngôn

Thiết Giáp đang thử súng phun lửa trước cuộc hành quân về hướng Tây của Kreak, Kampuchia, vào tháng 11 năm 1971.
(của TĐ 73 BĐQ/ BP do Đ/U Quỳ, K17 làm TĐT.)

Khi trận đánh chấm dứt, Đ/T Đương rời CĐ5 và Tr/T Hồng lên thay thế. Tôi được chọn là chiến sĩ xuất sắc của binh chủng BĐQ trên chiến trường Kampuchea về tham dự lễ diễu binh ngày Quân Lực 19/06/1971 và được du hành Đài Loan một tuần do chính phủ Trung Hoa Dân Quốc mời.

Phái đoàn thứ nhất là các quân nhân xuất sắc được lấy từ chiến trường Kampuchia, do Chuẩn tướng Trần Bá Di, Tư Lệnh SĐ9 BB hướng dẫn. Tôi đã được vinh dự nằm trong phái đoàn này. Phái đoàn thứ nhì là quân nhân xuất sắc trên mặt trận Hạ Lào do Thiếu tướng Phạm văn Phú, Tư Lệnh SĐ1 BB làm trưởng đoàn. Mỗi đoàn gồm khoảng 30 người, được tuyển chọn từ các quân binh chủng và sư đoàn bộ binh có tham dự

hai mặt trận trên, mỗi đơn vị một người.

Chúng tôi được chào mừng vòng hoa chiến thắng trong buổi lễ diễn binh, sau đó được ngồi xem diễn hành trên khán đài danh dự, được Hội Đồng Đô Thành, Quốc hội Lương Viện khoản đãi và cuối cùng được Tổng Thống VNCH tiếp kiến tại dinh Độc Lập, được TT tặng mỗi người một chiếc đồng hồ đeo tay (theo lời TT là do Quan Thuế tịch thu của dân buôn lậu) và một bì thơ 20.000 đồng để đi du hành.

Các đoàn được đón tiếp khá chu đáo trong suốt thời gian lưu lại Đài Loan, được chính phủ Trung Hoa Dân Quốc tiếp kiến, đi xem các thắng cảnh như khu Dương Minh Sơn, Nhật Nguyệt Đàm..., thăm viếng Trường Đại Học Chiến Tranh Chính Trị, Công Binh Xưởng chế tạo các loại đạn dược... và cuối cùng được thăm viếng đặc biệt hệ thống phòng thủ hai đảo Kim Môn, Mã Tổ.

Sau khi từ Đài Loan trở về, lợi dụng 4 ngày phép hôn thê của tôi và tôi làm lễ thành hôn, vì chúng tôi đã đính hôn hơn nửa năm rồi.

Khi trở lại đơn vị thì ĐĐ38 đã có ĐĐT mới. Th/T Vũ Đình Khang, K19 thay thế Th/T Thịnh vì ông xin rời binh chủng để về phục vụ gần nguyên quán. Để có thể cất nhắc tôi, Tr/T Hồng khuyên tôi chịu khó làm ĐDP một thời gian vì Bộ Chỉ Huy BĐQ không chấp thuận cho tôi làm ĐĐT với lý do tôi chưa làm ĐDP và chưa lên Thiếu tá (dự tranh thường niên thiếu đúng 7 điểm, tương đương điểm của một ngôi sao đồng). Tôi chọn trở về lại tiểu đoàn cũ 30 BĐQ với chức vụ ĐDP, sau 3 năm giữ chức vụ ĐĐT/ TS như lời NT Phan Văn Sành đã đoán trước.

Tiểu đoàn 30 BĐQ được chỉ định thay Tr.Đ52/ SĐ18 trấn giữ căn cứ Alpha. Vì hoán chuyển bất ngờ, Tr/T Thịnh, Trung Đoàn Trưởng Trung Đoàn 52 BB, không có đủ phương tiện di chuyển số đạn dự trữ khá lớn nên đã bàn giao lại cho chúng tôi. Vị trí này là một căn cứ dã chiến rất sơ sài với hai lớp

concertina bao bọc bên ngoài và đóng cặp hông với một tiểu đoàn Kampuchea mà khả năng chiến đấu rất giới hạn. Căn cứ Alpha nằm trên QL7, trên một ngọn đồi thấp, thoải thoải trải dài về phía Nam với rừng chồi nhỏ, có nhiều gai mắc cỡ. Phía Bắc là một yên ngựa xung quanh là những thung lũng rất sâu.

BCH/ TĐ30 BĐQ phòng thủ căn cứ với ĐĐ súng nặng và ĐĐ2, ĐĐ1 hoạt động về phía Tây Bắc, ĐĐ3 về phía Đông Bắc, và ĐĐ4 về phía Đông cặp theo hai bên QL7. Sau một tuần, nhận thấy không có dấu hiệu hoạt động của CS quanh vùng nên chúng tôi quyết định xử dụng 3 đại đội hoạt động bên ngoài, mở cuộc hành quân lục soát sâu về hướng Bắc, từ Tây sang Đông, rồi trở lại phía Nam trong 3 ngày đêm, nhưng vẫn không ghi nhận được điều gì thêm.

Đã hơn hai tháng kể từ ngày trấn giữ căn cứ Alpha, tình hình chiến sự vẫn yên tĩnh nên tôi xin Th/T Võ Mộng Thúy, TĐT (K19) lên cho tôi được đi phép đặc biệt bốn ngày về thăm bà xã. (Trong thời gian tham dự HQ Toàn Thắng 1/71, TĐT và TĐP không được phép rời đơn vị nếu không được LĐT chấp thuận.) Do không có phép chính thức nên tôi phải đi bằng đường bộ.

Chỉ mới sáng ngày hôm sau, tôi đã được lệnh phải cấp tốc trở về đơn vị, vì TĐ30 đã bị VC tấn công từ đêm qua. Tôi vội trở lên hậu cứ Long Bình để dùng trực thăng lên Tây Ninh, nơi đặt BTL tiền phương QĐIII gặp ĐT Khôi để tháp tùng sang Krek. (Cùng đi với tôi có Tr/U Đoàn Văn Xường, K22- ĐĐT/ ĐĐ2 vừa mãn phép.) Khoảng 3 giờ chiều, trực thăng bay lên Krek, nhưng đã gặp hỏa lực phòng không của địch rất mạnh tại biên giới nên Đ/T Khôi quyết định trở lại Tây Ninh chờ trời tối sẽ tiếp tục bay trở lại. Vì thế, chúng tôi đến được Krek lúc trời vừa tối.

Tôi vào phòng hành quân Liên Đoàn trình diện Tr/T Hồng. Vừa bắt tay, ông vừa trách nhẹ,

- Hai anh ngon nha, tự đi phép mà không cho tôi biết.

Ông kể rõ tình hình và tình trạng TĐ30 hiện nay. VC sử dụng Công Trường 7 (tên một sư đoàn của VC thường xuyên hoạt động ở Vùng III) tấn công căn cứ Hưng Đạo và Công Trường 5 tấn công căn cứ Alpha. BTL/ QĐ đã quyết định xin Nhảy Dù giải tỏa căn cứ Hưng Đạo. Đối với căn cứ Alpha thì giao cho TĐ30 BĐQ tùy nghi quyết định. Ông nói,

- Tôi không ép anh nhảy vào Alpha, nhưng tôi nghĩ sự có mặt của anh sẽ làm anh em binh sĩ lên tinh thần hơn.

- Tôi đã lên đây thì dù hoàn cảnh nào tôi cũng nhảy vào Alpha với anh em. Tôi nói với Tr/T Hồng

- Tốt quá! Vậy anh liên lạc với Th/T Thúy, bàn bạc với nhau rồi quyết định như thế nào cho tôi biết.

- Tr/T cho biết các vị trí Pháo Binh của Liên Đoàn. Căn cứ C và căn cứ Pace của Mỹ có còn yểm trợ tốt cho mình không?

- Tất cả vẫn còn yểm trợ tốt.

- Được rồi, tôi sẽ bàn lại với Th/T Thúy và cho Tr/T biết quyết định sau.

Tôi sử dụng máy truyền tin liên đoàn để liên lạc với tiểu đoàn trưởng.

- Thủy Tiên (danh hiệu TĐT) cho tôi biết qua về tình hình hiện nay như thế nào?

Th/T Thúy cho biết, vào nửa đêm VC đã mở cuộc pháo kích dữ dội vào BCH/ TĐ và gây tê liệt Pháo Đội Pháo Binh đang tăng cường cho chúng tôi. Sau đó chúng sử dụng đặc công, tiếp theo là bộ binh tấn công mãnh liệt vào căn cứ. Được pháo binh liên đoàn và từ căn cứ C yểm trợ, tiểu đoàn đã đẩy lùi các cuộc tấn công của địch. Hiện nay VC vẫn tiếp tục pháo kích nặng nề và tấn công từng đợt vào căn cứ. Tôi nói với Th/T Thúy,

- Mình đã giữ được căn cứ 24 giờ rồi. Với số đạn dự trữ của Tr. Đ52 BB để lại, và các vị trí pháo binh của các đơn vị bạn vẫn còn yểm trợ tốt cho mình, tôi nghĩ mình ở lại tử thủ

tốt hơn là di tản. Anh nghĩ sao?

- Tao hoàn toàn đồng ý với mày như vậy.

- Anh cho tôi biết thêm VC tấn công mình từ hướng nào, tình trạng các đại đội bên ngoài, còn phối trí như cũ hay có thay đổi gì không?

Skyraider của Không Quân đang thả bom 500lb xuống mục tiêu.

- Nó chỉ tấn công mình từ hướng Đông Nam thôi. Các đại đội bên ngoài vẫn còn giữ nguyên ở vị trí cũ.

- Vậy thì tốt rồi, mình quyết định ở lại tử thủ nha.

- OK! Tao đồng ý với mày, mình sẽ cố thủ tới cùng.

- Tôi sẽ trình lại với Tr/T Hồng quyết định của mình. Tôi đề nghị với anh, mình giữ nguyên vị trí của ĐĐ1, rút ĐĐ3 về nằm phía Tây của tiểu đoàn để giữ điểm nước và sẵn sàng hỗ trợ cho ĐĐ1, rút ĐĐ4 về đưa lên ngọn đồi nhỏ phía Bắc để làm thành phân trừ bị. Coi như mình bỏ ngỏ mặt phía Đông và Nam.

- Tao đồng ý với mày, Hoàng Sa.

- Vậy vào sáng sớm ngày mai, anh điều động liền 2 đại đội 3 và 4 vào vị trí mới, càng sớm càng tốt. Tôi sẽ nhờ Tr/T LĐT

xin trực thăng đặc biệt để đưa tôi và Xường vào cùng anh em.

- OK! Ráng thêm một đêm nữa, ngày mai anh em mình sẽ gặp lại.

Tôi trình lại với Tr/T Hồng quyết định của TĐ30 và ông đã báo cáo về BTL/ QĐ về quyết định này. Tư lệnh quân đoàn hứa sẽ dành ưu tiên hỏa lực không quân để yểm trợ TĐ30.

* * *

Sáng sớm hôm sau, BTL/ QĐ cấp một phi vụ trực thăng đặc biệt, gồm một trực thăng chỉ huy và hai trực thăng võ trang yểm trợ, để đưa tôi và Tr/U Xường vào Alpha. Đoàn trực thăng rất nhanh chóng và bất ngờ bay sát ngọn cây. Khi VC nghe được tiếng và tìm thì đoàn trực thăng đã vượt qua. Hai chiếc trực thăng võ trang yểm trợ tối đa cho trực thăng chỉ huy bỏ hai anh em chúng tôi vào ngay sân bóng chuyền nằm trong căn cứ. Nhảy vội xuống giao thông hào nơi Th/T Thúy đang chờ sẵn, chúng tôi siết chặt tay nhau mừng rỡ. Anh tươi cười nói với chúng tôi,

- Là người khác thì đã trốn mất rồi.

Chiếc trực thăng chỉ huy vừa cất cánh đã vội đảo một vòng rồi đáp trở lại, vì một trong hai trực thăng võ trang bị trúng đạn địch phải đáp khẩn cấp xuống sân BCH/ TĐ. Phi hành đoàn đã nhanh nhẹn nhảy lên chiếc C&C và được đưa đi. Chúng tôi rất mừng vì anh em phi công vừa thực hiện một phi vụ đặc biệt thật độc đáo và may mắn thoát nạn.

* * *

Chúng tôi đi một vòng kiểm soát lại hệ thống phòng thủ và giao trách nhiệm chỉ huy vòng ngoài cho Tr/U Xường, ĐĐT/ ĐĐ2. Tôi vác máy truyền tin đặt trên nóc hầm chỉ huy, lần lượt điều chỉnh pháo binh vào các mục tiêu tiên liệu quan trọng, điều khiển các phi vụ oanh kích yểm trợ trực tiếp, cũng như vào các vị trí tập trung quân, các vị trí phòng không của VC.

Tôi phát giác thêm có một xác VC bị pháo binh bắn trực xạ

đêm trước bay nằm trên nóc hầm chỉ huy của pháo binh và 2 tên khác trốn dưới hầm cầu vệ sinh của binh sĩ.

Các tù binh khai là thuộc đơn vị đặc công mở đường cho Trung Đoàn E1 thuộc Công Trường 5 tấn công vào căn cứ chúng tôi. Trung Đoàn (Tr. Đ) E2 của chúng giữ nhiệm vụ ngăn chặn tiếp viện. Trong thời gian này Tr. Đ E2 đang ra sức tấn công TĐ38 đang hoạt động lưu động xa về phía Tây Bắc, buộc TĐ38 phải co dần về phía BCH/ CĐ5. Tr. Đ E2 cũng tấn công vào ĐĐ1/TĐ30 do Tr/U Nguyễn Quốc Ân, K22 chỉ huy. Mặc dầu lực lượng quá chênh lệch nhưng ĐĐ1 đã cầm chân VC trong hai ngày đầu.

Sau khi đẩy lùi được TĐ38, VC dồn lực lượng tấn công ĐĐ1 khiến Tr/U Ân bị tử thương. ĐĐ3 được cấp tốc điều động lên tiếp cứu ĐĐ1. TĐ30 lập thêm phòng tuyến mới về phía Bắc để dẫn quân ra tránh pháo kích và phối trí ĐĐ1 tại đây. Vị trí bãi đáp trực thăng được thay đổi liên tục để tải thương và tiếp tế lương thực hầu tránh hỏa lực phòng không và đạn pháo của VC, nhưng đến ngày thứ năm thì các phi vụ tiếp tế và tải thương hoàn toàn không thực hiện được nữa.

Phòng họp của tiểu đoàn nay được dùng làm chỗ săn sóc cho thương binh. Thực phẩm phải tiếp tế bằng thả dù, trung bình chỉ nhận được $\frac{1}{4}$ còn lại rớt ra ngoài hàng rào vì hỏa lực phòng không dày đặc của VC, đành phải phá hủy; **TĐ ra lệnh bắt đầu tiết kiệm lương thực. Cứ hai ngày phải ăn một bữa cháo.** Căn cứ bị VC ngày đêm pháo kích như “rải cảm” (rất nhiều), nhưng rất may chỉ một trái hỏa tiễn 122 ly rớt sát góc hầm chỉ huy, sức ép làm anh em té lăn bò xây xát nhẹ. Một quả 107ly rớt giữa hầm TT Thúy và tôi nhưng chui mất xuống đất không nổ.

Chúng từng chập tấn công liên tục, hết đợt này đến đợt khác, ngày cũng như đêm. Hai khẩu súng cối 81 ly cơ hữu của tiểu đoàn bắn liên tục. Bàn tiếp hậu và nòng súng đã lún xuống đất đến phân nửa cũng không đủ giờ để đào lên điều chỉnh lại.

Công trường 5 VC ra sức dứt điểm TĐ30. Chúng phối trí hỏa lực pháo và phòng không dày đặc vì vị trí ở đây hiểm trở hơn do địa thế thiên nhiên. Về phía Bắc, căn cứ Alpha được những thung lũng sâu bao bọc. Với ý định đẩy lùi LLXK. QĐ3 ra khỏi lãnh thổ Kampuchea, chúng đã tập trung hỏa lực pháo binh và phòng không hùng hậu, đã xử dụng đến 2 sư đoàn “Công Trường 5 và 7” để tấn công căn cứ Alpha và Hưng Đạo.

VC chỉ tập trung tấn công TĐ30 và lực lượng VNCH, không đụng chạm gì đến quân đội Kampuchea, nên tiểu đoàn bạn đóng camp hông chỉ bị vạ lây vì đạn pháo kích của chúng mà thôi. Đơn vị bạn rất lo lắng trước sức tấn công của VC, ngày nào cũng gọi qua hỏi thăm tin tức, nhất là những khi chúng tôi bị tấn công ác liệt. Có lúc tôi cũng pha trò cho vui,

- Các anh cứ yên tâm. Chúng tôi còn chưa xử dụng đến trực thăng võ trang mà. Nó vẫn còn để nằm yên trong sân đây!

Bọn VC theo dõi được trên hệ thống liên lạc truyền tin cũng xen vào,

- Được rồi để xem chúng mày cầm cự được bao lâu nữa.

- Cứ tiếp tục nhảy vào thì biết ngay, BĐQ sẽ biến Trung Đoàn E1 mệnh danh là “trung đoàn thép” của bọn mày thành đất. Nhưng mà này tao nói thật nha, tụi mày có cần ngưng vài giờ để tải thương và chôn xác không? Để lâu quá không tốt đâu.

- Đùng ngạo mạn con ạ, rồi bọn mày sẽ biết. Sắp hết đạn rồi mà còn ngoan cố, hàng sống chống chết, nhớ cho kỹ đấy nhé.

Chúng tôi ra lệnh cho anh em binh sĩ, súng cá nhân thì một băng đạn, đại liên một dây 100 viên, đồng loạt tác xạ.

- Hết đạn rồi, chỉ còn súng không thôi. Tràn vào đi mình đánh cận chiến một trận cho vui...

Bọn VC tắt tiếng. Chúng dồn mọi nỗ lực, ra sức tấn công mạnh mẽ, pháo kích dồn dập vào vị trí TĐ30 lẫn CĐ5. Được

yểm trợ Không Quân dò dào, chúng tôi cho oanh kích vào các vị trí pháo binh và phòng không của VC suốt ngày, ngăn chặn hữu hiệu các cuộc tấn công của địch. Trong đêm, có lúc chúng tôi đã được B52 yểm trợ sát cận căn cứ.

Đến ngày thứ 13, Đ/T Khôi điều động chi đoàn M113 của Tr/U Điều lên tiếp viện TĐ30 BĐQ. Chi đoàn trưởng đã ra lệnh đóng nắp xe tràn qua tuyến VC. Tr/U Điều hy sinh từ phút đầu tiên, nhưng chi đoàn của anh cũng đến được Alpha với 8 xe của 2 chi đội. Qua 2 ngày sau, Đ/T Khôi điều động

Một đơn vị Pháo Binh đang yểm trợ quân bạn.

tiếp chi đoàn M113 của Tr/U Bích (người chết 3 lần tại mặt trận Quảng Trị sau này), cùng với 2 đại đội thuộc TĐ33 BĐQ, do Đ/U Nguyễn Sỹ Anh TĐP/ TĐ33 chỉ huy, lên tăng cường cho TĐ30.

Cùng lúc, ông ra lệnh cho 8 xe, thuộc chi đoàn Tr/U Điều, kéo 6 khẩu pháo bị hư hại và chở hết anh em thương binh (khoảng 50 người) đi ngược về Krek. Đồng thời, TĐ38 tấn công vào tuyến phục kích của VC để yểm trợ cho quân bạn. Cuộc hành quân tăng cường cho TĐ30 lần này đã thành công mỹ mãn.

Như mọi ngày, tôi nằm trên nóc hầm chỉ huy để điều khiển

máy bay oanh kích. Tình cờ qua hệ thống liên lạc, tôi nghe được hai phi công lái L19 đang bay bao vùng trò chuyện với nhau,

- VC đông lúc nhúc như dòi đang đào địa đạo xuyên qua căn cứ. Mà nhìn kia, bọn nó đã đào đến sát hàng rào phòng thủ rồi. Căn cứ này sao cheo leo quá vậy.

Tôi bắt máy liên lạc ngay với họ và đề nghị,

- Anh báo ngay về quân đoàn cho tôi xử dụng một phi tuần Napal và ráng điều chỉnh đánh từng quả sát vào hàng rào dùm. Tôi sẽ hoàn toàn chịu trách nhiệm.

Anh phi công nói,

- Xin giới chức cho biết tên họ, cấp bậc, chức vụ, và đơn vị để báo về quân đoàn xác nhận và quyết định.

Vài phút sau anh ta cho biết quân đoàn đã chấp thuận và bảo tôi thường trực máy để điều chỉnh oanh kích. Tôi bàn ngay với Th/T Thúy đề nghị anh cho tôi xử dụng chi đoàn M113, ĐĐ 2/ TĐ30 và một ĐĐ/ TĐ33 (Tr/U Thắng làm ĐĐT) để phản công địch sau khi oanh kích xong, ĐĐ3/30 làm trừ bị (Tr/U Phương, Khóa 1 CTCT làm ĐĐT). Anh đồng ý và cho lệnh các đơn vị chuẩn bị sẵn sàng. Các binh sĩ được yêu cầu đội nón sắt và ẩn núp hết xuống giao thông hào. Các phi công skyraider đã đánh chính xác từng quả, từng quả một vào các mục tiêu.

Tôi xin tiếp hai phi tuần bom nổ bình thường, rồi di chuyển mục tiêu càng lúc càng xa về phía Nam và Đông Nam. Lệnh cấp tốc phản công không cho VC kịp trở tay được đưa xuống: ĐĐ 2/30 cạy sát rào, đại đội của TĐ/33 tiến song song bên ngoài cùng với Bộ Chỉ Huy nhẹ tiểu đoàn, trung đội thám báo, và chi đoàn M113 khi khói lửa còn mịt mờ. Bất ngờ và chớp nhoáng trong lúc địch còn đang rối loạn hàng ngũ, anh em tấn công như vũ bão, vừa thu dọn chiến lợi phẩm.

Khi đoàn thiết vận xa vừa tràn qua phòng tuyến VC chưa

quá 10 mét, tôi phát giác có những dấu vết lạ, đoán là VC có thể đã chôn mìn nên cho đoàn quân bố trí tại chỗ. Gọi về bộ chỉ huy báo rõ tình hình và xin tăng cường gấp toán công binh. Họ đi từng bước rà thật kỹ, đã tìm thấy và gỡ trên 30 quả mìn chống chiến xa của VC. Thật may mắn, chưa có chiếc M113 nào cán lên mìn.

Tiếp tục tiến quân và cuộc chạm súng ngày càng ác liệt hơn. Tôi cho ngưng oanh kích và bắt đầu xử dụng pháo binh tác xạ yểm trợ trực tiếp. Tr/U Xường, ĐĐT 2/30 hét lên trong máy,

- Hoàng Sa (danh hiệu của tôi), cho thằng bạn tiến nhanh lên đừng để trống bên hông. VC đang đánh mạnh vào hông trái đại đội tôi.

Tôi cho Tr/U Xường tạm thời bố trí lại, thúc đại đội của TĐ33 tiến lên. Nhưng trước áp lực địch quá mạnh ĐĐ này không thủ lại được mà còn lui dần về sát bộ chỉ huy. Tôi đưa thám báo lên cản lại và dàn thiết vận xa lên yểm trợ hỏa lực tôi đa vào vị trí địch, xử dụng luôn cả súng cối 81 ly để yểm trợ gần. Tôi điều động tức khắc ĐĐ 3/30 trừ bị lên thế chỗ, và cho ĐĐ của TĐ33 lui về phía sau chinh đồn lại hàng ngũ, tiếp tục tiến quân. Quân thảo với VC đến xế chiều, Th/T Thủy sốt ruột gọi máy nhắc nhở tôi,

- 'Ai can du' (khuyên can) đi, Hoàng Sa. Mình còn đánh nhau dài dài với tụi nó.

- Thủy Tiên yên tâm. Tôi biết lượng sức mình mà. Sắp xong rồi. Anh gọi thường vụ chuẩn bị sẵn cho tôi vài chục người với đầy đủ cuộc xêng, một số poncho cũ, một toán y tế với bột DDT.

Chúng tôi đã hoàn toàn làm chủ tình hình, VC đã bị đẩy lùi ra khỏi căn cứ. Tôi cho gói tạm xác VC kéo xuống địa đạo mà chúng đã đào sẵn để tản công chúng tôi, làm mồi chôn tạm thời cho họ. Chúng tôi tịch thu trên 50 súng đủ loại và trên 30 quả mìn chống chiến xa.

Đêm đó VC ngưng tấn công nhưng vẫn tiếp tục pháo kích. Ngày hôm sau cũng không thấy chúng tấn công. Trong hai ngày, chúng tôi chuẩn bị sẵn sàng cho mặt trận phía Bắc. TĐ thiết lập thêm tuyến phòng thủ thứ nhì, rút ĐĐ4, chỉ để lại một toán tiền đồn và phối trí cả 3 đại đội 1, 3, 4 ở vị trí mới này; đồng thời để lại một chi đội M113 (được tăng phái) phòng thủ mặt Đông Nam, còn lại dồn hết về phía Bắc. Tôi điều chỉnh các hỏa tập pháo binh tiên liệu ở mặt này, gài thêm hệ thống mìn claymore, và chờ đợi VC liều mạng mở đợt tấn công mới vào mặt này.

Quả như chúng tôi dự tính, không phải chờ đợi lâu. Ngày hôm sau chúng pháo kích dữ dội hơn. Khuya hôm đó, chúng mở đợt tấn công mới vào mặt Bắc như chúng tôi đã dự trù và chuẩn bị sẵn sàng để nghinh chiến. Lực lượng phòng thủ đẩy lùi từng đợt, từng đợt tấn công của chúng, cầm cự cho đến sáng. Đ/T Khôi cấp tốc điều động TĐ36 BĐQ thuộc CĐ3 (Th/T Tống Viết Lạc làm TĐT. Ông cũng là dân cũ của TĐ30) từng thiết cùng chi đoàn M113 tham chiến. Khi lực lượng bạn lên tới, TĐ30 cùng chi đoàn M113 bung ra, đồng loạt phản công đánh cho Công Trường 5 không còn manh giáp.

Dành mặt trận phía Bắc lại cho đơn vị bạn, chúng tôi mở rộng lục soát xa về phía Đông Nam để thu dọn chiến trường và thu lượm chiến lợi phẩm, bắt sống hàng chục tên VC, tịch thu trên 100 súng đủ loại trong đó có một dàn phóng hỏa tiễn 122 ly, một dàn 107 ly còn nguyên vẹn.

Sau 21 ngày đêm tử chiến với Công Trường 5 VC, tiểu đoàn 30 BĐQ và căn cứ Alpha vẫn đứng vững và được giải tỏa hoàn toàn. Mặt trận Krek đã chấm dứt và cũng là trận đánh dữ dội sau cùng của LLXK. QĐ3 trên lãnh thổ Kampuchea.

Tiểu đoàn 30 bị thiệt hại về nhân mạng khoảng 100 quân nhân các cấp, gần 20 người hy sinh, trong đó có Tr/U Nguyễn

Quốc Ân, K22 đại đội trưởng ĐĐ1 và Tr/U Bùi Thế Chính, K1 CTCT (tình nguyện XLTV đại đội trưởng ĐĐ1 thay Tr/U Ân) hy sinh vì đạn pháo của VC, vũ khí bảo toàn.

Sáng hôm sau các đơn vị tăng phái trở về đơn vị gốc. Th/T Thúy được bốc về Saigon để lên truyền hình tường thuật lại trận đánh. Tôi ở lại chinh đồn đơn vị và tiếp đón các phái đoàn phóng viên báo chí, truyền hình, quân đoàn, bộ chỉ huy BĐQ, TTM... đến thăm viếng và ủy lạo anh em trong cảnh hoang tàn đổ nát.

Tiểu đoàn 30 được về hậu cứ Đông Dù, Củ Chi dưỡng quân và bổ sung quân số. Năm đó TĐ30 được xếp thứ nhất quân đội cấp tiểu đoàn, được Trung Tướng Nguyễn Văn Vỹ, Tổng Trưởng Quốc Phòng đến thăm viếng, ủy lạo, tặng một máy truyền hình, và hai trăm ngàn khao quân tại căn cứ Holoway Dầu Tiếng nhân dịp Tết Nguyên Đán.

Hình đầu bài: BĐQ và Thiết Giáp đang di chuyển gần khu đồn điền cao su Mimot của Kampuchia, ngày 26/11/1971, hướng Tây của Kreak, Kampuchia.

ĐÍNH CHÍNH ĐA HIỆU 109

Trang 162, phần chú thích hình ảnh, đọc là: “Từ trái Th/Tá Thiệt, TĐT 33, **Đại Úy Nguyễn Văn Nam**, K20 ĐĐT TS 5...”

Trang 164, phần chú thích ảnh, đọc là “**Đại Úy Nguyễn Văn Nam**, chiến sĩ xuất sắc toàn quân, 1969 (bên trái).”